

Ziwenje ſhubic̄. Pschetoz ſchtuz ſcho czini, ſchtož jemu jeho ſta Wutroba faze, ton je runje wohn na Puczu k Smerczi a k Heli. Kaf hory ſhubi ton bohaty Muž ſwoje Ziwenje, fotryž prajesche: Luba Dusch a, ty maſch wele Kubla na romadzeneho na wele Ljet, mjej njetk Wotpočink, i vyšapij, a bvdž dobreje Myſlje. Luk. 12. 19. Wot teho tejj ryczi. Ps. 49, 6.

Dyz da nasche Ziwenje ſhubic̄ nochzemy, ale wjecznje ſhowac̄, da dyrbimy tu Pschifasnu teho Knesa poſluchac̄: Schtuz ſwoje Ziwenje na tym Sswjeczi hidži, ton budže jo ſhowac̄ k wjecznemu Ziwenju. Ach to je Gjelu horki ſchiz, ſwoje Ziwenje hidžic̄. Kaf ſo to ftane? Dyz Gzlowek ſwojej hegen Woli, a ſlym Loschtam napschec̄iwo je. Jako tak: Teho Gzloweka Wola je woſoka a ſteji ſa tej Kraſnoszu na Sswjeczi; Krystuſowa Wola je niſka a nesdaluje ſo teje Hubenosze na Sswjeczi. Teho Gzloweka Wola je, ſo nijevac̄ a ſo wecžic̄ na ſwojim Blischim; Krystuſa Wola je, poſornu a ſczerpliwu bycz, a wodac̄. Teho Gjela Wola je, wulku ſwalbu a Meno na Sswjeczi mijec̄: Krystuſa Wola je, ſwojego Mena dla hanen bycz, a Pscheszjehanje czerpic̄. Schtuz da to czini, ſchtož jeho Gjelu a Krvi napsche- cziwo je, ton hidži ſwoje Ziwenje, a ton budže jo tejj ſdžeržec̄ k wjecznemu Ziwenju. A dokelž bes Lawſentami ljudom jedyn je, fiz ſwoje Ziwenje tak hidži, da tejj budže bes Lawſentami ljudom jedyn ſwoje Ziwenje ſdžeržec̄; ſo tehodla ton Knes prajic̄ može: Pucz je wufki, fiz Ziwenju wedže, a malo ſich je, fiz ion namakaju. Gji, fiz Krystuſ u ſej pschiſlu ſchaju, ſchizuju ſwoje Gjelo ſtym i Loschtami a Zadofzemi. Gal. 5. 24.

Schituz ze mi ſlužic̄, ton ſhodž ſamu. Ton Knes Krystus ma wele Sſlu-

žomnikow na Sswjeczi, ale mało tych, fo- tñiſ ſa nim ſhodža. Koſzdy ze jemu ſlužic̄, ale nichto nochze ſa nim ſhodžic̄, ſa jeho Stopami nochze nichto ſlhedžic̄, jeho po- formu Wutrobu nochze nichto horjewſac̄, jeho ſwjatu Sczerpliwoſz nochze nichto wo- pokac̄, teho Sswjeta Luboſz nochze nichto wotpoložic̄; a tola zemę Krystuſowi Sſlu- žomizy bycz. Neje to jedyn kraſny Troſcht! Dže iž ja ſym, tam dyrbí tejj moj Sſlužomnik bycz. Dže da ty ſy luby Kneze? We wjecznej Weſeſoſzi, we ſubo- ſnym Byczu k Prawizy Bozej wjecznej we wjecznej Kraſnoszi. Ach, ſchtu nechal rad tam bycz, dzejz jeho Knes je? Dy by na Sswjeczi tak pjeſnje bylo, da tejj by ton Knes na Sswjeczi wostat. Dokelž pak Swjet wopushezil je, da ſchaf nedyrbi tola nicžo Dobreho na Sswjeczi bycz. Schto da zemę my na Sswjeczi czinic̄? Tam dyrbí pjeſnje a dobro bycz, dzejz to najljeſphe ſublo by- dli. Tam dyrbí weſeſo bycz, dzejz ton Naj- luboſniſchi a Najpſcheſelniſchi ſwoje Wo- bydlenje ma. Tam dyrbí kraſnje bycz, dzejz ton Najkraſniſchi je. Laj tam budžesch ty tejj pschindž, dzejz twoj Knes je, dyž budžesch jeho Sſlužomnik. Laj, tam budžesch ſo wele lawſent Woloſljepe mijec̄ pola twojego Kne- ſa; dyž runje Sswjet wopushezic̄ dyrbischi, da ſchaf doſtanesh ſa to Nebeſa. Wjazy tu ſhubischi, wjazy tam ſaſo namakac̄. Dy by ty runje wele lawſent Tholerjow tudy ſhubil, haj, dy by zylu Sswjet twoj byl a ty by ion ſhubil, da by ty Nicžo ſhubil, pschetoz Sswjet je nicžo, abudže knicžomu. Tehoodla dokelž ſchitko, ſchtož w Sswjeczi je, napoſletku kni- cžomu budže, a dyž my to ſhubimy, da ſchaf ſmy to ſhubili, ſchtož nicžo je, a nicžo budže, dyžliſo jeno ſami neshubimy, da tam pschin- džemy, dzejz Krystus, naſch Knes je.

Schituz mi ſluži, teho budže moj Wotz czechic̄. O ty dobrý a ſwjer-